

Izrek

Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različici, ki izhaja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 927/2012 z dne 9. oktobra 2012, je treba razlagati tako, da trikolesno vozilo, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki je opremljeno s pnevmatikami, ki so bile izdelane za trikolesna motorna kolesa, vendar so podobne pnevmatikam za motorna vozila, ter ki se upravlja z balanco in ima krmilni sistem, ki temelji na Ackermanovem načelu, spada v tarifno številko 8703 te nomenklature.

(¹) UL C 200, 6. 6. 2016.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 16. februarja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Vrhovnega sodišča Republike Slovenije – Slovenija) – C. K., H. F., A. S./Republika Slovenija**

(Zadeva C-578/16 PPU) (¹)

(„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Meje, azil in priseljevanje — Dublinski sistem — Uredba (EU) št. 604/2013 — Člen 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Nečloveško ali ponižujoče ravnanje — Predaja hudo bolnega prosilca za azil državi, ki je odgovorna za obravnavo njegove prošnje — Neobstoj utemeljene domneve o obstoju izkazanih sistemskih pomanjkljivosti v tej državi članici — Obveznosti države članice, ki mora opraviti predajo)

(2017/C 112/16)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: C. K., H. F., A. S.

Tožena stranka: Republika Slovenija

Izrek

1. Člen 17(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da vprašanje uporabe „diskrecijske klavzule“ iz te določbe s strani države članice ne spada zgolj v okvir nacionalnega prava in razlage, ki jo v zvezi s tem poda ustavno sodišče te države članice, temveč pomeni vprašanje glede razlage prava Unije v smislu člena 267 PDEU.
2. Člen 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da:
 - tudi če ni podana utemeljena domneva o obstoju sistemskih pomanjkljivosti v državi članici, odgovorni za obravnavo prošnje za azil, je predaja prosilca za azil v okviru Uredbe št. 604/2013 mogoče opraviti le v okoliščinah, v katerih ta predaja ne more povzročiti dejanske in izkazane nevarnosti, da bi se z zadevno osebo ravnalo nečloveško ali ponižujoče v smislu tega člena;
 - bi v okoliščinah, v katerih bi predaja prosilca za azil s posebej hudo duševno ali fizično boleznijo povzročila dejansko in izkazano nevarnost za znatno in nepopravljivo poslabšanje zdravstvenega stanja zadevne osebe, ta predaja pomenila nečloveško in ponižujoče ravnanje v smislu navedenega člena;

- morajo organi države članice, ki mora opraviti predajo, in glede na okoliščine primera njena sodišča odpraviti vsakršen resen pomislek v zvezi z učinkom predaje na zdravstveno stanje zadevne osebe s tem, da sprejmejo potrebne preventivne ukrepe, da bo predaja te osebe potekala na način, ki bo omogočal ustrezno in zadostno varstvo njenega zdravstvenega stanja. Če ob upoštevanju posebne resnosti bolezni zadevnega prosilca za azil sprejetje navedenih preventivnih ukrepov ne bi zadostovalo za zagotovitev, da njegova predaja ne bo povzročila dejanske nevarnosti za znatno in nepopravljivo poslabšanje njegovega zdravstvenega stanja, morajo organi zadevne države članice odložiti izvršitev predaje zadevne osebe za tako dolgo, dokler ji njeno stanje ne bo omogočalo, da bo zmožna za tako predajo, in
- bi se glede na okoliščine primera država članica, ki je podala zahtevo, če bi ugotovila, da se zdravstveno stanje zadevnega prosilca za azil kratkoročno ne bo izboljšalo ali da bi se zaradi dolgotrajne prekinitve postopka stanje zadevne osebe lahko poslabšalo, lahko odločila, da bo sama obravnavala njeno prošnjo z uporabo „diskrecijske klavzule“ iz člena 17(1) Uredbe št. 604/2013.

Člena 17(1) Uredbe št. 604/2013 v povezavi s členom 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ni mogoče razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, državo članico zavezuje, da navedeno klavzulo uporabi.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 12. januarja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kúria – Madžarska) – Magyar Villamos Művek Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Zadeva C-28/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/EE — Členi 2, 9, 26, 167, 168 in 173 — Odbitek vstopnega davka — Davčni zavezanec, ki hkrati opravlja gospodarske in negospodarske dejavnosti — Holdinška družba, ki opravlja storitve za svoje hčerinske družbe brezplačno)

(2017/C 112/17)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki

Tožeča stranka: Magyar Villamos Művek Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Izrek

Člene 2, 9, 26, 167, 168 in 173 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da ker vmešavanje holdinške družbe, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v upravljanje njenih hčerinskih družb, ni „ekonomska dejavnost“ v smislu te direktive, če ta družba svojim hčerinskim družbam ni zaračunala niti cene storitev, ki jih je opravila v interesu celotne skupine družb ali nekaterih njenih hčerinskih družb, niti ustreznega davka na dodano vrednost, ta holdinška družba ne more imeti pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost za opravljene storitve, če se te storitve nanašajo na transakcije, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive.

⁽¹⁾ UL C 156, 2.5.2016.